

Wysoc Dústojný Muzi
 Uvážených Slovákúv Zástupie Zmužilý
 Pane Masterie Wysoc Učený, Wysoc Cení, Wysoc Weleberný !!

Přiblížování se Dne Imena Waší Dústojnosti, které se stalo pro národ slo-
 wenšký zvukem prockasým, významným, milým, a zápalu budícím, jest i
 pro nás skrány přiblížování se radostného, štěstího okamžení.
 My sice každým udělením pulsu našeho slowenšského proniknutí bywame
 vědomosti zásluh Waší Dústojnosti, tak že úcty naše, naše wděčnost,
 naše důvěra a oddanost není obmezena ani na čas, ani na místo, ani
 na případnosti: předece však tyto Iměniný Waší Dústojnosti bu-
 dau pro nás skvělý punkt, výrazně náde všechny radosti naše spole-
 čensko-národní blyskající se a ligotající. Mys a snami množství pozni-
 stalých věrných se byomu Slowenšského budeme s myslenkau na Was
 slawiti Kawonost Iměnin Wasich: nebo Iměniný Waší Dústojnosti
 staly se, wzáctným jměním lidu opuštěného - Slowenšského. Zapějeme a
 zajasame při skrowných čestech a hojných přáních na Kawu Waši, aby
 zproměněním opětným na Was rozplápolily se wnitřnosti naše láskau
 a posvěcením - Láskau ku Slowanštwu, posvěcením se za Slowenštwu.

Dříve však, nežli bychom hlasy srdce svého wmisili w gauzwecký
 libé přátel Wasich a Slowanštwu, jakowými písači budete při Kawu
 Wasich za Slowenštwu, ráčtež dowolte pozastawiti se duchem při
 momentě onom Slowenšku přepamatném a Wasich zápluh koruň
 nezapomenutelné.

Narody jsou to, co jsou skutky jejich: skutky pak jejich, jsou duch
 jejich. Duch národa zdravého, silného, welkého, dříve než se wyjewil
 we skutech, we swětě přednětém, jest wzwáven w bolestech nekroených,
 tím trapiwější se množích, čím silnější jest skupina tá jeho bylosti čápní
 zwykúw, zřízení, zastaraláti, skrze kterau se proboriti musí, chtěje se w sebe
 ponoriti a ze sebe wyjiti na swět skutečný skutkúw, wále, energie. A bolesti
 tyto ducha newystoweného, newyjeweného množeny bywají ra nami ze zewon-
 trku na něj připadajícími; nebo proti národu takowému, jenž newyjel duchem
 swým - sebau skutečeným na diwadlo historie, wseho sobe dowoluje nepra-
 wost, bezuzdrok, ztrátenost a bezbožnost. A jest to božka Remesís, mstíci
 na národěch ducha uwaweného, ducha ukřiwěného. Duch se wyflowowati
 uskutečnowati musí, nebo jest těleš powahy a přirozenosti, které sám Bůh,

on nesmi' hynanti ve službě přirovy, časnosti, smyselnosti. A který národ slauho
prodlewa s uskutečňováním ducha svého, který tedy slauho se prohřešuje
proti Duchu svému, a anebo nevláda jej vyjeviti, slabý a měly ja,
anebo nedbanlivý ja pěníje toliko o smysly své, ten provzbudi' proti
sobě všecky židly a buď zhyne w boji tom, buď jim wyvolán k prvé,
domi' Ducha svého, proboři skrupinu, anaž nemí skrupinau jádra toho
nového, jádra k životu wyvoleného a stvoří sobě svět skutku a života,
idey a skutečnosti. A tu vychází z klubín bolesti svých a ochlazuje
horácnosť tole svého na skalách tvrdých bojůw, odporůw, nesnázi
žiwota skutečného; již tu sám sebe chce, sam w sebe se pokřičuje a
s klubín vlastní bytnosti wylétuje na výsiny uskutečňování sebe sa,
mého; již tu chce sebe samého viděti ve skutečích velikých, svěi k
urásu nutných, na westkerenství uznání jej, wyháňajících. Toto
uznání stojí jej práce, pot, namáhání a ustáwání mnohá; w těchto
wsak bojích strávil hořkau bolest svou a wybojował sobě jimi uspo-
kojení, w uskutečnění Ducha jeho jemně se wíruje. Tak se dotekl py-
ramidálního punktu svého wření, proběknus wěty a wěky žiwota
duchovního. Duch zde se nalézají jest we svém domowu; w říši tole
Ducha wanau weterkows, prauři se tokowé wosech wyšších světiw,
pění se kalich zapomenutí wosech strasti uplynulých s boji utichlymi,
a zůstává jediná odměna potůw a bojůw těch - wětšpři' Ducha přís-
tím stoletím k nové síle w bojích obnovy a pokroku a k potrawě
žiwota duchovního proměňající.

Národ náš slowenský tešel od tisícletí we své mlodě. Duch jeho
byldalekosti úlohy své, jakowau mu přiřádek světo-historický uložil
a náwalem nepřiznivých století, jenž nad nim se wztékala do sebe a jakoby
do lúnní skal tatranských wražen a sewřen; utekl se do písni jedno-
duché; zplašen tratil se we zvyku děičiném, wosekto ja w sebe a své
w osobnosti neconcretne, jen ničím we světa jomněrech, jen ničím na
divadle historie na diwadle skutkoplodné concretnosti. Práwi byl i
nás národ to, co byl jeho Duch; močný, způsobný, čestný, bojowný, jemný
a wnadný, ale jila tato jeho subjectuorosti, aje a neznamá byla wěku
a světu historie, bez wíwomění vlastního a bez upotřebení jí k
uskutečnění principu svého neplatna zůstawala. Nebyl to histori
co byl w jobe a před sebau. Tato wěta jeho nehistoričnosti ukryta jen
w písni slowenské, zpríwání Duchem jeho w sobě uzavřeným přes tisíc,
letí; ona mystyckau svou wnaíwau, tu sení weliká uschowáwající, co přís
slaukau žimú Ducha jeho kajila a před ukradnutím končným chránila.
Wěi wěte této končire poslední hodina uvěřila. S národem
nasim se proměna státi měla. Dotknutí se orno welikanky slowantra

světem z'apadní

bylo
osudu
roma
jeho
nyri
podat
Rekon
preji
Nápe
lawau
a pop
allogi

weny
stredk
prowt
křesen
ničim
sebe,
Sklu
ty se
Shni
tord
nemo
we st
a haj
w ka
náro
natr
tato
řeky
hrá
k m
citu
z p
hých
osud
swěta
jiný
lak
před

a du
až
křá
nyh
wyr
ho t
na

světem západním, Velikým Francie císařem zprostředkované a vyvedené, které ne,
bylo nic jiného, než světo-historické dotknutí se národů, v jejich osudech
osudy světa zobrazeny a pohybovány byly a jsou, to jest dotknutí se národů
romano-germanských Velikého, ulohu svou v blíže budoucnosti k vyvedení ma,
jeho Slovanského, jakožto historických národů mezi duchem vládnoucích a
nyní beru panování duchovního a inteligentního nad světem Slovanskou
podati majících, jako se stalo v přechodu zvlášť vlády duchovní k již jí
Řekové přezřati a opět na him přenejsti, jakož také když od lidí na germany
přejiti měla, - dotknutí se pravím toto velikanské Slovanského, Obrovským
Napoleonem vyvedené, buďti započalo i Slovanského. Vesil ale plápolavý a
lásku nových Ideálů typici Napoleona ochladil se na skalách severu Slovanského,
a poplavený Duch Slovanský křivavíci nových zjevení na Nebi Evropy, opět se
uložil v zolobě Slovanského, Tatrách tiskových.

Duch světa věčně se uskutečňující bít nad národy ke slůvké jeho ustanov,
venými, a volil prostředky ke probuzení se i Slovanského potřebě. Co je to byly za pro,
středky? Prostředky to jediné jinné, mohlo plně tatranské vzpírání bylo k
povědomosti ducha svého. A k hle. jeste slyšime buď nové, buď ohlasy starého
křeseni, kletí, stihání, bití a mučení národa našeho, nevinného, zjednému
ničím nezavinivšího, a jediné proti sobě samému se tím prokřesivšího, se
sebe, to jest svůj princip, svého ducha uskutečňovati váhal a plámi svými plýval.
Shlukoval se na syon náš rosecko neštěstí: nebo lid Slovanský, zbaven všeho, čím
duševním a stělan vrasedným. A Duch jeho ve klubinách své nepovědomosti, v
tůdém skal tatranských zapratany, nemal se ražem se skupin drjních vydrjeti,
nemohl se vyflorit, vyjektiv, zpředmětiti. Chramové lidu našeho se prokřesivovali
we stálie grammatycké jeho počta boží v komedie, jeho mnozí učitelové v drabů
a hajdukův chlebových, osvěcování duchovní lidu svého za mrazky sousto chleba
w kazněčnictví a přenarodňování němci a přerovacijsi. A tak dotknutí jest
národ náš w jeho věčném, nedotklém jmění a dědictví, utrazen w neustých záhybích
řato, tak že zápnul křivavíci nebetyčny, křively Tatrů, Kromolné, žněly doliny,
řeky, úbočiny, ožpaly se nárekem pro vypočinách skalnatých visící rupy,
hradů a zankův, zvuky ty volají vzhůru pronikaly nebesa, jen srdce lidka
a milosrdnosti pohnaní, nemohauce. Zpíval Kollar vřivím rosek kluboké
citu a písně Slovanské, kral na harfu cvičnau, pje o sláve zaslá Slovanského
zpenec Povazský, kmet Holly, odkryval rausku minulosti Slovanské Wyjso,
osudu předa, ba tím věti na nás dolehlo tisk, im wie me byli temito Velikány
světa Slovanského osvíceni a k vědomí probuzeni. Ale práce životná těchto u
jiných s nimi a za nimi křivavíci uživo nebyla zmařena, nebo oni wyvo,
lali ducha lidu našeho s klubín jeho k upokojením a k upokojením jeho
před světlem.

Než - zde opět bylo dewadesát i dewět neřadnosti - nemalot se, těžce se dalo vůli
a ducha národa našeho vysloviti. A co tu rosecko podnikano a zakuseno byti musjelo
až se odvažil Duch lidu našeho se sprostředniti a sprostředniti před trůnem
křále a Otce našeho Nejjasnějšího, Ferdinanda 4^{ho} vysloviti, to Wase Dřifějnek
nynějšé vědět ráci. Národ náš tedy princip svůj, ducha svého již vyslovil
wyřaw skutkem tímto loyálníym sebe samého s tisícletého bezzástperstho, s slauké,
ho tonuti w bezskutečné subjektivnosti.

Toto jest světo-historický moment při naší Nejjasnějšímu krali a plame
našemu předložení reprezentaci, při níž nás to štěstí potkalo se Wase Dřifějnek
nobe

wedla slowo narodu nascho u stupnius trinu Ferdinanda Sprawedliwcho, jaju na
cele Mužus slzy žalosti i tažby a nádeje nase před Otce nascho nefandich.
W tomto trudném položeni Narodu slowenskeho, ni jiného se od něho očekawati
nemohlo, než co tak wyborně Wasim wedenim kuli přiwedeno jest. Wasé
Důstojnost tedy nechde jas se wsemi na díle tomto pracobawosimi
asprokojna tím blaženým powědomim, že cile řádawich, wysloweni se
ducha lidu slowenskeho dosahle wsecko ostatni, co buď lehkomyšlnost,
buď nedočkawost, buď hrubá neuzdělánost, buď kaloknewná zlobolnost,
buď ochabla chaulostiwost buď mozka plaziwost, buď silharwa zawise ironji
swěho nihilizmu na skutku tomto wystawuji, wsecko to sem nepatři
a zasluhy his tonu ^{muže} se škwěříu neumenšuji. Onny wyši řise wyjewowani se,
ducha narodního zústanu uzkoprdichosti, křáthozrakosti, chaulostiwé
přestřannosti wsednich a klewetnich. Silipruso na swěky nepognarými.
My je nechejme blažniti a žwastati: Nowanstwo, Cwotpa, Swět wódi
a wšeděti bude, co sme učinili, wyslowiwse ducha narodu ukámeného,
a křiwidy trápěti nechtějichu.

Dowinnost ani wúle nase ani nechtěy ani nemohly. Dale zafahowat
než, pro skutek samy, za nim se proštra řise maudrophi a sprawedliwphi.
Wědy nase Nymilostiwěsti. A wšluto skladáme celau jwau bětinkau a
měšťanskau wíru a důwěru. O momentě tomto, jíž zde mluwiti neměje,
aniž pak se jiného řici může, než že badawčnost nám wyjewi owoc
žadanci loyálnosti této slowenske.

Wasé Důstojnost byla při momentě tomto nascho wlapenectwí
co wěrný, škwěrný a štaly služebník nalezena; Wasé pak trudowé, bčeni,
práce a uřtani při díle tomto jednaly Wam čest i sláwu Otce slo-
wenskeho, Muže naske a wěpký Narodního. Kechť Břich wsemo,
kauer odměni Wam kójnau mirau spážitelného přejhnání tyto trudy
a tato namáhání Wasé.

Škwěrný tyto Wasé jau tichým dnem pro bauri šwótké, hodinau
špřawiti pro práci frudni, a jako důležitě tak repnadně. Rozumíme zde
křiwu z pówos duchowních ewanjeličkih, anaz, rýgenim Wasí Důstojnosti
práwe šwělla spatřila. Káčterž tedy Důstojný Bástýri i štokótkle,
du přijati od nás díny a wětu škwěrnau, kterau řowněj chowáme
ik Důstojnému Špřawělníku Wasému a wsem wěleťhodným
Wasí Důstojnosti při těžkých těchto prácech pro boku tywsim
Mužim, Škwěrnim a Bástýrim lidu slowenskeho.

Nechť Wasé tedy Důstojný zástupě a Otce ten Nowyši zšwěje
mezi námi, zmocniše w škwěrnách Wasích, zachowawá slawým radem
tět sprokojnosti, blaženim a sláwau wšdy kójněji zagnamenaných a
špřawowaných: aby šte w škwěrnách škwěrných zpanily a jary, co šalma
wěleťna zelenal se, kwěll a rozkladal. A křiw na hórach šasluh
šwarich flume tato časné zachazeti bude, aby uřtaupilo místo onommu
wěčnému, je dlanhau budawčnosti bleskem slawy a památky wšeděni
oswěcowat majjímmu: tedy propusten, buďtež co služebník wěrný
wěrně až do konce bojowawši a jeste i w škwěrnách we službě boží
zmužily a neobřozeny, propusten buďtež ke sláwě žiwota wěčného!

Šwal sem a přál jmenem Wlastenciu slowenských „mitran“
škwých na Bresowě dne 30 Brosince 1842.

Wšoc Důstojné Milosti Wasí

Nowodawějši Cítel:
Miloslav Josef Šturban
cirkwe ew. A. W. Březowě kaplan
a Nitry Redaktor.

Vysoc Dostojnyj Pane

Ten ve velké rychlosti uvodím Vysoc Dostojné Milosti Vaši ve zaa-
 most, že sem i s bratrem Paolinim ve Vidni s obrozeným
 Recursfem našim byl. Můj list byl poslan v první dne
 mála hodine která se mne byla zmocnila v času ulnui-
 nacie zlosti mých nepřatel, v době to' písne a těžké -
 v které sem mohl pobytovat, že lid můj nevydři tyran,
 Hane přítomnos deputacie proti nemu vyflare!
 Proto sem také Dostojnosti Vaši hned psal o registratě
 ne! Ale po takýchto slabých hodinách, kdy přestava,
 váne ducrovat v semeno duba, přidazeji z oněid
 řisi opec hodiny, které vřiu otzivni. Zato i
 ja hned sem obanoval - že sem v listu tom
 mem porybnost vyjiril; a proto psal sem i hned
 Lapkově Turovi, že ja holos jem na osekny případy
 17ho kaja - termin to od Turcana ulozeny v Borch.
 Hlave se ustanovit. Dan Buh - reha, udovej, aby
 Koryz Dolitni jau holos, na nas se ve svata
 zastaviti měla.

Brave King, ten zapavite list v nastřech profaci, smrti, se mne
 Angerme, deputaci, likoe, kteri mu upravniti; že by to deputacia
 benovacia 22 ho kaja, i msi, aby se frifon; pntomni se vstřep kroy
 17ho kaja a kovanicani se prviti. V křevu a pntomni - křeviti.
 by mu vypravit za kroy. Stot listu pro deputacie mřeviti.

religijni
co oaradas
ni meho
kapa mite
lman, zo
d roka
nau
ne myslat
vede sem
na
zat gostej
re byl
na predch.
nebo nejsem
18. kaja
predvoj
aji jiz
te az do
z dotoho
Ke Comor
kennie
dejmi

ale prve jiz obstarane dirigoval, a rekli jemu, kdz nas
on na cas ten pozdeji odkladal jak pne porad
prona sedrovani - co se nam deje, jak uz koflive ceta
me na milostny pohled Jehu Gasnost a ad
a je unfer Jis Jehu gemesren Jey, da uns
feyertage bevorstehen, und es uns unmoglich
sey so lange in Wien zu verweilen. A obvrili -
bylo - "wenn es dem so ist - so sollen sie Guispliere
thern gleich Radienz bei h Hof. Hoheit bekommen".
Aj hned pne jadt na jia kra - a ceteli sa obleei
do nasi Knezte Gali, a zas dobehli do Jamku.
Afi za dve hodiny bylo pak vsecko vykonalno.
Dovedel sem ja Jehu Cs. Kysost co dne nar utla
ceny Madarimem lid, jak od drwan det, kdy se
odvazil tento dobry ale zanedbany narod zalovat
a trinu Jehu Gasnosti - uskafne cka na milostive
pomocim a vzhlednuti, jest au je denne mnoziji
utistky a nepravosti na nem spachane. Skoly a drwaney
kde vedeme lid k stepu capestnu i vecnemu - prosmeni
nam madari a ultrapatristove v ceteri jayha ma.
Darspeho.
"Wird der Magyarismus also sogar in die Schulen
schon eingefuhrt." Ditel se s podivenim ludrik.

ale prve jiz obstarane dirigoval, a rekli jemu, kdz nas
on na cas ten pozdeji odkladal jak pne porad
prona sedrovani - co se nam deje, jak uz koflive ceta
me na milostny pohled Jehu Gasnost a ad
a je unfer Jis Jehu gemesren Jey, da uns
feyertage bevorstehen, und es uns unmoglich
sey so lange in Wien zu verweilen. A obvrili -
bylo - "wenn es dem so ist - so sollen sie Guispliere
thern gleich Radienz bei h Hof. Hoheit bekommen".
Aj hned pne jadt na jia kra - a ceteli sa obleei
do nasi Knezte Gali, a zas dobehli do Jamku.
Afi za dve hodiny bylo pak vsecko vykonalno.
Dovedel sem ja Jehu Cs. Kysost co dne nar utla
ceny Madarimem lid, jak od drwan det, kdy se
odvazil tento dobry ale zanedbany narod zalovat
a trinu Jehu Gasnosti - uskafne cka na milostive
pomocim a vzhlednuti, jest au je denne mnoziji
utistky a nepravosti na nem spachane. Skoly a drwaney
kde vedeme lid k stepu capestnu i vecnemu - prosmeni
nam madari a ultrapatristove v ceteri jayha ma.
Darspeho.
"Wird der Magyarismus also sogar in die Schulen
schon eingefuhrt." Ditel se s podivenim ludrik.

Pa. E. Kai. Hohit, und nicht nur in die Elementar wie auch
 Höhere Schulen in Kirchen, sondern es greife der
 Ultramontanismus alle Lebensverhältnisse unseres
 Lebens an, so dass wir nicht Führer und Lehrer
 sondern Magyanfanten unseres Volkes zu sein
 genöthigt werden und so weiter.

11 a. s. 274 bylo-
 1897
 Depntation a nelo byla

Dovedeli sme nisme ale e zjalom hlbozym
 to - co nospme s fodi frem. A naproedy o Signatari
 profili - a ujistem ze ka bude pgnovat, poze
 poblouy uer neli. "Pa. povedel nazi jinym ludikem
 de superintendentem wam schon einmal hier."

Colovras nem domo - je na statkod; K Metternidom
 jme dnels pit - ale plaplori nazi nashze odrazel, an
 pvesy ana se vreliglymni "zefandtem" jrae. A ale sme
 se potom dovedeli - ze i on je na nej Ville. Caplovici
 videl dyby - Etere prey velke psan, i my sme je videli
 ai mpe, nebr sme jin ve Adm. vsemj posaitah, alo za
 tak velke je rezgnati, aly sme jels radu nepodavas
 tw upni byli mohli uppedmant. A ty psan 1) na
 jovi Nulge neni podpise na tom peductve - Edo by
 to byl, jiny videl na Murane ty hrupsky, je "Endenstjefer
 tupterve - a nikdo neni podpisan - Edo to pedici. z ma
 sled kregu - tuzim v Keil. W - psan jin prvym literami uda
 na - a niclo byt cellem udana, nebr pred Kladan
 nemame is ukryvat - ona je rovnize dopitovax
 koho ty litery znaci.

† D. Laplovič vytiskal i "ukladavost" papiru, že to prý má být
papír silný, kterým by Edyž ho dnyta neletel hned,
takže se mu nejvíc ve velkých bytích neprošel, a
zatomau, že když by snam jen jeden z těch prupulůf
ných panů - Politika nebo fawarů - byl byval s naps.
Nizenau by sme se byli navrátili.

Mý ale sme jen učinili co sme za dobré uznali;
vedauce, že by i tak dratma dnyba byla, ta není
podstatná, ale podstatá v této důležitosti, jest to do
zam, že prý žaloby nebyly jen zápal, a že my ho
ne protestujeme proti ukrutnostem.

Jak ráčte videt - u jiného sme nebyli - nebo,
z čásky sme ne mohli, ke kolovator a Metternidovi
jiti, z čásky sme new i p. Caplovicovi dneli pr
vůli uvítat - který nam mnohé služby prokazal,
a vlasti důvody velké proto, aby sme mu nam nesli;
kajie se za stápných že sme u dudrku Andrejini
dostali dovolit.

Jak prý je popam - byj ne úplně, podle
tak je sme ve stavu byli a jak nam okolnosti
dovolovali sme vykonati. Dvoje označuje
toto - spolu díky hládané důstojnosti nam
i vrah kteri do nás tuto důvěru kládali.
Koum sem se znal cestu do Udri a po té vstati
státní Udri, a holos sem když koli jiti proce
trun.

Daruo sem se ošpiral. Sprijemim pov mladost a nepatnost
pau; tam pred tm vystim svetom sme verni viedmi
mali - a co nam dava. Tam pristupim, jest spravod-
livost a lajna k dobre vezi. O ja sem to tam
videl ze sem pri Audenisi ni volyl mensi, ne
vtudim Eteri tam vidazeli a odtud vidazeli.

Ale tve apom sme meli byt. Budavsi
selus me smet podle pravidel desavadni resi
v tomto ohledu pautenosti zporada - a uz
ne vie jaks Evanjliis ale jaks Slovai
podruky vbiat - Eterijed jistotne z 200 vyle
poad 2-4 tisicu narostlo mejirom, heterijed
jiti pred trun

Moja tllubocka affaira lyfa uz v novinad
kolinskej - i lipsej; asi vedome kde mane Ctitelu
Ede ma' idea nasa bojovni tu.

Dal byti vie i dikladneji i radneji, ale
v Procipave bys - nemohl sem ze vira mne sva'
tivrihs slovanskis - navstev mijs a navstev tov-
vatu a tobi u mne vyvinati; vyms jak doma
zas mnohe prave i patkove i jine mne celaji
od tohs mne zozuji. Dvle v radaji - ze
mi tuto beznost odpustiti rai te milostivej su
ve tllubokem dne 24 maja 1844.

Vasi Vysoce Dstojne Milost

najodaneji Ctitel
Milfor tllubany
AB

Dop. Dstojnosti. P. 231. Bud. 8. maja 1844. Sem sem po kaveratu
v tllubokem dne 24 maja 1844.